

Dwa plus jeden, XXI wiek (dla wszystkich nas)

Jeszcze sië w tej podröy

Nie daj Boë, niejedno zdarzyë moë

Zëych przygöd pewnie trafi sië nam ze sto

Ktoë naszë ë na ëasce war

I bëdzie pewne prawie, ëe krucha

Ona musi juë pë na dno

Aë dopëyniemy po najdëuëszych

Nawet nocach i dniach

I bosë stopë wcië niepewny

Jeszcze zmacamy piach

Ref. □ Wielki, nieznanë brzeg

□ Bajeczny czas, bajeczny czas

□ Dwudziesty pierwszy wiek

□ Dla wszystkich nas, dla wszystkich nas

Przeminie noc, popienië sië szampany

Pytania pozostanë niezmiennie

Jak niezmienny nasz rejs we mgle

Czy bëdë tam znëw biedni i bogaci

Czy wiëcej bëdzie braci nië wrogëw

Dni radosnych nië ëez, kto wie

Puëcimy cumy i zëapiemy w ëagle

Nadziei wiatr

Na powröt dzieci, chociaë starsi

Starsi o tyëc lat

Ref.